

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| திருவிருத்தம் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ திருவிருத்தம் ॥

கிடாம்பி ஆச்சான் அருளிச்செய்த தனியன்

கருவிருத்தக்குழி நீத்தபின் காமக் கடுங்குழிவீழ்ந்து*
ஒருவிருத்தம் புக்குழலுறுவீர்! உயிரின் பொருள்கட்கு*
ஒருவிருத்தம் புகுதாமல் குருகையர் கோனுவரைத்த*
திருவிருத்தத்தோர் அடி கற்றிரீர் திரு நாட்டகத்தே

‡பொய்ந் நின்ற ஞானமும்* பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்*
இந் நின்ற நீர்மை* இனி யாம் உறாமை* உயிர் அளிப்பான்
எந் நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்* இமையோர் தலைவா!*
மெய்ந்நின்று கேட்டருளாய்* அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே (1)

செழு நீர்த் தடத்து* கயல் மிளிர்ந்தால் ஒப்ப* சேயரிக் கண்
அழு நீர் துளும்ப அலமருகின்றன* வாழியரோ!
முழு நீர் முகில் வண்ணன் கண்ணன் விண் நாட்டவர் மூதுவர் ஆம்*
தொழு நீர் இணை அடிக்கே* அன்பு சூட்டிய சூழ் குழற்கே (2)

குழல் கோவலர் மடப் பாவையும்*
மண் மகளும்* திருவும்
நிழல் போல்வனர் கண்டு* நிற்குங்கொல்
மீளுங்கொல்* தண்ணந்துழாய்
அழல் போல் அடும் சக்கரத்தண்ணல்
விண்ணோர் தொழக் கடவும்*
தழல் போல் சினத்த* அப் புள்ளின் பின்
போன தனி நெஞ்சமே (3)

தனி நெஞ்சம் முன் அவர்* புள்ளே கவர்ந்தது* தண்ணந்துழாய்க்-
கினி நெஞ்சம் இங்குக் கவர்வது யாம் இலம்* நீ நடுவே
முனி வஞ்சப் பேய்ச்சி முலை சுவைத்தான் முடி சூடு துழாய்ப்*
பனி நஞ்ச மாருதமே* எம்மதாவி பனிப்பியல்வே (4)

பனிப்பியல்வாக* உடைய தண் வாடை* இக் காலம் இவ்வூர்
 பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்தெரி வீசும்* அந்தண்ணந்துழாய்
 பனிப் புயல் சோரும் தடங்கண்ணி மாமைத் திறத்துக்கொலாம்*
 பனிப் புயல் வண்ணன்* செங்கோல் ஒரு நான்று தடாவியதே (5)

தடாவிய அம்பும்* முரிந்த சிலைகளும் போகவிட்டு*
 கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லி ஈதேனும்* அசுரர் மங்கக்
 கடாவிய வேகப் பறவையின் பாகன் மதன செங்கோல்*
 நடாவிய கூற்றம் கண்டீர்* உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே (6)

ஞாலம் பனிப்பச் செறித்து* நல் நீர் இட்டுக் கால் சிதைந்து*
 நீல வல் ஏறு பொரா நின்ற வானம் இது* திருமால்
 கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறு* தண் பூங்
 காலம் கொலோ அறியேன்* வினை ஆட்டியேன் காண்கின்றவே (7)

காண்கின்றனகளும்* கேட்கின்-
 றனகளும் காணில்* இந் நாள்
 பாண் குன்ற நாடர் பயில்கின்-
 றன்* இதெல்லாம் அறிந்தோம்
 மாண் குன்றம் ஏந்தி தண் மா மலை
 வேங்கடத்தும்பர் நம்பும்*
 சேண் குன்றம் சென்று* பொருள் படைப்-
 பான் கற்ற திண்ணனவே (8)

திண் பூஞ்சுடர் நுதி* நேமி யஞ்செல்வர்* விண் நாடனைய
 வண் பூ மணி வல்லி யாரே பிரிபவர் தாம்* இவையோ
 கண் பூங்கமலம் கருஞ்சுடர் ஆடி வெண் முத்தரும்பி*
 வண் பூங்குவளை* மட மான் விழிக்கின்ற மா இதழே (9)

மாயோன்* வட திருவேங்கட நாட* வல்லிக் கொடிகாள்!
 நோயோ உரைக்கிலும்* கேட்கின்றிலீர் உரையீர்* நுமது
 வாயோ அதுவன்றி வல்வினையேனும் கிளியும் என்கும்
 ஆயோ* அடும் தொண்டையோ* அறையோ இதறிவரிதே (10)

அரியன யாம் இன்று காண்கின்றன* கண்ணன் விண் அனையாய்!
 பெரியன காதம்* பொருட்கோ பிரிவென* ஞாலம் எய்தற்-
 குரியன ஒண் முத்தும் பைம் பொன்னும் ஏந்தி ஓரோ குடங்கைப்*
 பெரியென கெண்டைக் குலம்* இவையோ வந்து பேர்கின்றவே (11)

பேர்கின்றது மணி மாமை* பிறங்கி அள்ளல் பயலை*
 ஊர்கின்றது கங்குல் ஊழிகளே* இதெல்லாம் இனவே
 ஈர்கின்ற சக்கரத்தெம் பெருமான் கண்ணன் தண்ணந்துழாய்*
 சார்கின்ற நல் நெஞ்சினார்* தந்து போன தனி வளமே (12)

தனி வளர் செங்கோல் நடாவு* தழல் வாய் அரசவியப்
 பனி வளர் செங்கோல் இருள் வீற்றிருந்தது* பார் முழுதும்
 துனி வளர் காதல் துழாயைத் துழாவு தண் வாடை தடிந்து*
 இனி வளை காப்பவர் ஆர்* எனை ஊழிகள் ஈர்வனவே (13)

ஈர்வன வேலும் அஞ்சேலும்* உயிர்மேல் மிளிர்ந்திவையோ*
 பேர்வனவோ வல்ல* தெய்வ நல் வேள் கணைப்* பேர் ஒளியே
 சோர்வன நீலச் சுடர் விடு மேனி அம்மான்* விசும்பூர்
 தேர்வன* தெய்வம் அன்னீர் கண்ணோ இச்செழுங்கயலே (14)

கயலோ நும கண்கள் என்று களிறு வினவி நிற்றீர்*
 அயலோர் அறியிலும் ஈதென்ன வார்த்தை* கடல் கவர்ந்த
 புயலோடுலாம் கொண்டல் வண்ணன் புன வேங்கடத்தெம்மொடும்
 பயலோ இலீர்* கொல்லைக் காக்கின்ற நாளும் பல பலவே (15)

பலபல ஊழிகள் ஆயிடும்* அன்றி ஓர் நாழிகையைப்*
 பலபல கூறிட்ட கூறாயிடும்* கண்ணன் விண் அனையாய்!*
 பலபல நாள் அன்பர் கூடிலும் நீங்கிலும் யாம் மெலிதும்*
 பலபல சூழல் உடைத்து* அம்ம! வாழி இப்பாய் இருளே (16)

இருள் விரிந்தால் அன்ன* மா நீர்த் திரை கொண்டு வாழியரோ*
 இருள் பிரிந்தார் அன்பர் தேர் வழி தூரல்* அரவணை மேல்
 இருள் விரி நீலக் கரு நாயிறு சுடர் கால்வது போல்*
 இருள் விரி சோதிப்* பெருமான் உறையும் எறி கடலே! (17)

கடல் கொண்டெழுந்தது வானம்* அவ்-
 வானத்தை அன்றிச் சென்று*
 கடல் கொண்டெழுந்த அதனால் இது*
 கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும்*
 கடல் கொண்டெழுந்த அக்காலங்கொலோ!
 புயல் காலம் கொலோ!*
 கடல் கொண்ட கண்ணீர்* அருவி செய்யா
 நிற்கும் காரிகையே (18)

காரிகையார் நிறை காப்பவர் யார் என்று* கார் கொண்டின்னே
 மாரி கை ஏறி* அறையிடும் காலத்தும்* வாழியரோ
 சாரிகைப் புள்ளர் அம் தண்ணந் துழாய் இறை கூய் அருளார்*
 சேரி கை ஏறும்* பழியாய் விளைந்ததென் சில் மொழிக்கே (19)

சின்மொழி நோயோ* கழி பெருந்
 தெய்வம்* இந் நோய் இனதென்று
 இன்மொழி கேட்கும்* இளந் தெய்வம்
 அன்றிது* வேல! நில் நீ
 என் மொழி கேண்மின் என் அம்மனை
 மீர்! உலகேழும் உண்டான்*
 சொல் மொழி மாலை* அந்தண்ணம்
 துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே (20)

சூட்டு நல் மாலைகள்* தூயன வேந்தி* விண்ணோர்கள் நன்னீர்
 ஆட்டி* அந்துபம் தராநிற்கவே அங்கு* ஓர் மாயையினால்
 ஈட்டிய வெண்ணை தொடுவுண்ணப் போந்திமில் ஏற்று வன் கூன்*
 கோட்டிடை ஆடினை கூத்து* அடல் ஆயர் தம் கொம்பினுக்கே (21)

கொம்பார் தழை கை சிறு நாண்
 எறிவிலம்* வேட்டை கொண்டாட்-
 டம்பார் களிற்று வினவுவ-
 தையர்* புள் ஊரும் கள்வர்
 தம் பார் அகத்தென்றும் ஆடா-
 தன தம்மில் கூடாதன*

வம்பார் வினாச் சொல்லவோ* எம்மை
வைத்ததிவ் வான் புனத்தே (22)

புனமோ புனத்தயலே வழி போகும் அரு வினையேன்*
மனமோ மகளிர் நும் காவல் சொல்லீர்* புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனம் ஓர் அனைய கண்ணான் கண்ணன் வான் நாடமரும்* தெய்வத்-
தினம் ஓர் அனையீர்களாய்* இவையோ நும் இயல்வுகளே (23)

இயல்வாயின வஞ்ச நோய் கொண்-
டுலாவும்* ஓரோ குடங்கைக்
கயல் பாய்வன* பெரு நீர்க் கண்கள்
தம்மொடும்* குன்றம் ஒன்றால்
புயல் வாய் இன நிரை காத்த புள்
ஊர்தி கள் ஊரும் துழாய்க்*
கொயல் வாய் மலர்மேல்* மனத்தொடென்
ஆங்கொல் எம் கோல் வளைக்கே (24)

எம் கோல் வளை முதலா* கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும் அளிக்கும்*
செங்கோல் வளைவு விளை விக்குமால்* திறல் சேர் அமரர்
தங்கோனுடைய தம் கோன் உம்பர் எல்லா அவர்க்கும் தம் கோன்*
நம் கோன் உகக்கும் துழாய்* என் செய்யாதினி நானிலத்தே (25)

நானிலம் வாய்க் கொண்டு* நன்னீர்
அறமென்று கோது கொண்ட*
வேனில் அம் செல்வன் சுவைத்துமிழ்
பாலை* கடந்த பொன்னே!
கால் நிலம் தோய்ந்து விண்ணோர் தொழும்
கண்ணன் வெஃகாவுது* அம் பூந்
தேன் இளஞ்சோலை அப்பாலது* எப்-
பாலைக்கும் சேமத்ததே (26)

சேமம் செங்கோன் அருளே* செரு-
வாரும் நட்பாகுவர் என்று
ஏமம் பெற வையம்* சொல்லும் மெய்யே*
பண்டெல்லாம் அறை கூய்

யாமங்கள் தோறெரி வீசும் நம்
 கண்ணன் அம் தண்ணந்துழாய்த்*
 தாமம் புனைய* அவ்வாடை ஈதோ
 வந்து தண்ணென்றதே (27)

தண்ணந்துழாய்* வளை கொள்வது யாம் இழப்போம்* நடுவே
 வண்ணம் துழாவி* ஓர் வாடை உலாவும்* வள் வாய் அலகால்
 புள் நந்துழாமே பொரு நீர்த் திருவரங்கா!* அருளாய்*
 எண்ணந் துழாவுமிடத்து* உளவோ பண்டும் இன்னன்னவே (28)

இன்னன்ன தூதெம்மை* ஆள் அற்றப் பட்டிரந்தாள் இவள் என்று*
 அன்னன்ன சொல்லா* பெடையொடும் போய்வரும்* நீலம் உண்ட
 மின்னன்ன மேனிப் பெருமான் உலகில் பெண் தூது செல்லா*
 அன்னன்ன நீர்மை கொலோ* குடிச் சீர்மையில் அன்னங்களே (29)

அன்னம் செல்வீரும் வண்டானம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன்*
 முன்னம் செல்வீர்கள்* மறவேல்மினோ* கண்ணன் வைகுந்தனோ-
 டென் நெஞ்சினாரைக் கண்டால் என்னைச் சொல்லி* அவரிடை நீர்
 இன்னம் செல்லீரோ* இதுவோ தகவென்றிசைமின்களே (30)

இசை மின்கள் தூதென்று* இசைத்தால்
 இசையிலம்* என் தலைமேல்
 அசை மிங்கள் என்றால் அசையும் கொலாம்*
 அம்பொன் மா மணிகள்
 திசை மின் மிளிரும் திருவேங்-
 கடத்து வன் தாள்* சிமய
 மிசை* மின் மிளிரியப் போவான்
 வழிக் கொண்ட மேகங்களே (31)

மேகங்களோ! உரையீர்* திருமால் திருமேனி ஒக்கும்*
 யோகங்கள் உங்களுக்கெவ் வாறு பெற்றீர்* உயிர் அளிப்பான்
 மாகங்கள் எல்லாம் திரிந்து நல் நீர்கள் சுமந்து* நுந் தம்
 ஆகங்கள் நோவ* வருந்தும் தவமாம் அருள் பெற்றதே (32)

அருள் ஆர் திருச் சக்கரத்தால்*
 அகல் விசும்பும் நிலனும்*
 இருள் ஆர் வினை கெடச் செங்கோல்
 நடாவுதிர்* ஈங்கோர் பெண்பால்
 பொருளோ எனும் இகழ்வோ இவற்றின்
 புறத்தாள் என்றெண்ணோ*
 தெருளோம் அரவணையீர்* இவள்
 மாமை சிதைக்கின்றதே (33)

சிதைக்கின்றதாழி* என்றாழியைச் சீறி* தன் சீறடியால்
 உதைக்கின்ற நாயகன்* தன்னொடு மாலே* உனது தண் தார்
 ததைக்கின்ற தண்ணந்துழாய் அணிவான் அதுவே மனமாய்ப்*
 பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து* அறியேன் செயற் பாலதுவே (34)

பால் வாய்ப் பிறைப் பிள்ளை* ஒக்கலைக் கொண்டு* பகல் இழந்த
 மேல்பால் திசைப்பெண் புலம்புறு மாலை* உலகளந்த
 மால்பால் துழாய்க்கு மனம் உடையார்க்கு நல்கிற்றை எல்லாம்*
 சோல்வான் புகுந்து* இதுவோர் பனி வாடை துழாகின்றதே (35)

துழா நெடும் சூழ் இருள் என்று* தன் தண் தார் அது பெயரா
 எழா நெடுஆழி* எழுந்த இக்காலத்தும்* ஈங்கிவளோ
 வழா நெடுந் துன்பத்தள் என்றிரங்கார் அம்மனோ!* இலங்கைக்
 குழா நெடு மாடம்* இடித்த பிரானார் கொடுமைகளே! (36)

கொடுங்கால் சிலையர் நிரைகோள் உழவர் கொலையில் வெய்ய*
 கடுங்கால் இளைஞர் துடி படும் கவ்வைத்து* அரு வினையேன்
 நெடுங்காலமும் கண்ணன் நீள் மலர்ப் பாதம் பரவிப் பெற்ற*
 தொடுங்கால் ஓசியும் இடை* இளமான் சென்ற சூழ் கடமே (37)

கடம் ஆயினகள் கழித்து* தன் கால் வன்மையால் பல நாள்*
 தடம் ஆயின புக்கு* நீர் நிலை நின்ற தவம் இதுகொல்*
 குடம் ஆடி இம் மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து*
 நடம் ஆடிய பெருமான்* உருவொத்தன நீலங்களே (38)

நீலத் தடவரை மேல்* புண்டரீக நெடுந் தடங்கள்

போல* பொலிந்தெமக்கெல்லா விடத்தவும்* பொங்கு முந்நீர்
ஞாலப் பிரான் விசும்புக்கும் பிரான் மற்றும் நல்லோர் பிரான்*
கோலம் கரிய பிரான்* எம் பிரான் கண்ணின் கோலங்களே (39)

கோலப் பகல் களிற்றொன்று கல்

புய்ய* குழாம் விரிந்த
நீலக் கங்குல் களிற்றெல்லாம்
நிறைந்தன* நேரிழையீர் !
ஞாலப் பொன் மாதின் மணாளன்
துழாய் நங்கள் சூழ் குழற்கே*
ஏலப் புனைந்தென்னைமார்* எம்மை
நோக்குவதென்று கொலோ! (40)

என்றும் புன் வாடை இது கண்டறிதும்* இவ்வாறு வெம்மை
ஒன்றும் உருவும் சுவடும் தெரியிலம்* ஓங்கசுரர்
பொன்றும் வகை புள்ளை ஊர்வான் அருள் அருளாத இந்நாள்*
மன்றில் நிறை பழி தூற்றி* நின்றென்னை வன் காற்றடுமே (41)

வன் காற்றறைய ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த*

மென் கால் கமலத் தடம்போல் பொலிந்தன* மண்ணும் விண்ணும்
என் காற்களவின்மை காண்மின் என்பான் ஒத்து வான் நிமிர்ந்த*
தன் கால் பணிந்த என்பால்* எம் பிரான் தடங்கண்களே (42)

கண்ணும் செந்தாமரை கையும் அவை அடியோ அவையே*

வண்ணம் கரியதோர் மால் வரை போன்று* மதி விகற்பால்
விண்ணும் கடந்தும்பர் அப்பால் மிக்கு மற்றெப்பால் எவர்க்கும்*
எண்ணும் இடத்ததுவோ* எம் பிரானதெழில் நிறமே (43)

நியம் உயர் கோலமும் பேரும்

உருவும் இவை இவை என்று*
அற முயல் ஞானச் சமயிகள்
பேசிலும்* அங்கங்கெல்லாம்

உற உயர் ஞானச் சுடர் விளக்காய்
 நின்றதன்றி ஒன்றும்*
 பெற முயன்றார் இல்லையால்* எம்
 பிரான் தன் பெருமையையே (44)

பெருங்கேழலார் தம்* பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகம்* நம்மேல்
 ஒருங்கே பிறழ வைத்தார் இவ்வ காலம்* ஒருவர் நம் போல்
 வருங்கேழ்பவர் உளரே தொல்லை வாழியம் சூழ் பிறப்பு*
 மருங்கே வரப் பெறுமே* சொல்லு வாழி மட நெஞ்சமே! (45)

மட நெஞ்சம் என்றும் தமதென்றும்*
 ஓர் கருமம் கருதி
 விட நெஞ்சை உற்றார் விடவோ
 அமையும்* அப் பொன் பெயரோன்
 தட நெஞ்சம் கீண்ட பிரானார்
 தமதடிக் கீழ் விடப்* போய்த்
 திட நெஞ்சமாய்* எம்மை நீத்தின்று
 தாறும் திரிகின்றதே (46)

திரிகின்றது வட மாருதம்* திங்கள் வெந்தீ முகந்து*
 சொரிகின்றததுவும் அது* கண்ணன் விண்ணூர் தொழுவே
 சரிகின்றது சங்கம் தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை*
 விரிகின்றது முழு மெய்யும்* என் ஆம்கொல் என் மெல்லியற்கே (47)

மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி*
 குருவில் மிளிர் தந்தாங்கே*
 செல்லிய செல்கைத்துலகை என்
 காணும்* என்னாலும் தன்னைச்
 சொல்லிய சூழல் திருமால்
 அவன் கவி யாது கற்றேன்*
 பல்லியின் சொல்லும் சொல்லா* கொள்வதோ
 உண்டு பண்டு பண்டே (48)

பண்டும் பலபல வீங்கிருள் காண்டும்* இப் பாய் இருள் போல்
 கண்டும் அறிவதும் கேட்பதும் யாம் இலம்* காள வண்ண
 வண்டுண் துழாய்ப் பெருமான் மதுசூதனன் தாமோதரன்*
 உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய* மண் நேர் அன்ன ஒண் நுதலே! (49)

ஒண் நுதல் மாமை ஒளி பயவாமை விரைந்து நம் தேர்*
 நண்ணுதல் வேண்டும்* வலவ! கடாகின்று* தேன் நவின்ற
 விண் முதல் நாயகன் நீள் முடி வெண் முத்த வாசிகைத்தாய்*
 மண் முதல் சேர்வுற்று* அருவி செய்யா நிற்கும் மா மலைக்கே (50)

மலை கொண்டு மத்தா அரவால்*
 சுழற்றிய மாயப் பிரான்*
 அலை கண்டு கொண்ட அமுதம் கொள்-
 ளாது கடல்* பரதர்
 விலை கொண்டு தந்த சங்கம் இவை
 வேரித் துழாய் துணையாத்*
 துலை கொண்டு தாயம் கிளர்ந்து* கொள்-
 வான் ஒத்தழைக்கின்றதே (51)

அழைக்கும் கருங்கடல்* வெண் திரைக்
 கைகொண்டு போய்* அலர்வாய்
 மழைக்கண் மடந்தை அரவணை
 ஏற* மண் மாதர் விண்வாய்
 அழைத்துப் புலம்பி முலைமலை
 மேல் நின்றும் ஆறுகளாய்*
 மழைக் கண்ண நீர்* திருமால் கொடி-
 யான் என்று வார்கின்றதே! (52)

வார் ஆயின முலையாள் இவள்* வானோர் தலைமகன் ஆம்*
 சீர் ஆயின தெய்வ நல் நோயிது* தெய்வத் தண்ணந்துழாய்த்
 தார் ஆயினும் தழை ஆயினும் தண் கொம்பதாயினும்* கீழ்
 வேர் ஆயினும்* நின்ற மண் ஆயினும் கொண்டு வீசமினே (53)

வீசும் சிறகால் பறத்திர்* விண் நாடு நுங்கட்கெளிது*
 பேசும் படி அன்ன பேசியும் போவது* நெய் தொடுவுண்டு
 ஏசும் படி அன்ன செய்யும் எம் ஈசர் விண்ணோர் பிரானார்*
 மாசின் மலரடிக் கீழ்* எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே (54)

வண்டுகளோ! வம்மின்* நீர்ப் பூ நிலப் பூ மரத்தில் ஒண் பூ*
 உண்டு களித்துழல் வீர்க்கொன்றுரைக்கியம்* ஏனம் ஒன்றாய்
 மண் துகள் ஆடி வைகுந்தம் அன்னாள் குழல் வாய் விரை போல்*
 விண்டுகள் வாரும்* மலர் உளவோ நும் வியலிடத்தே (55)

வியலிடம் உண்ட பிரானார்*
 விடுத்த திருவருளால்*
 உயல் இடம் பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம்
 தோழி* ஓர் தண் தென்றல் வந்து
 அயலிடை யாரும் அறிந்திலர்
 அம் பூந் துழாயின் இன் தேன்*
 புயலுடை நீர்மையினால்* தட-
 விற்பென் புலன் கலனே (56)

புலக் குண்டலப் புண்டரீகத்த போர்க் கெண்டை* வல்லி ஒன்றால்
 விலக்குண்டலாகின்று வேல் விழிக்கின்றன* கண்ணன் கையால்
 மலக்குண்டமுதம் சுரந்த மறி கடல் போன்றவற்றால்*
 கலக்குண்ட நான்று கண்டார்* எம்மை யாரும் கழறலரே (57)

கழல் தலம் ஒன்றே நில முழுதாயிற்று* ஒரு கழல் போய்
 நிழல் தர* எல்லா விசும்பும் நிறைந்தது* நீண்ட அண்டத்து
 உழறலர் ஞானச் சுடர் விளக்காய் உயர்ந்தோரை இல்லா*
 அழறலர் தாமரைக் கண்ணன்* என்னோ இங்களக்கின்றதே (58)

அளப்பரும் தன்மைய ஊழி அம் கங்குல்* அம் தண்ணந்துழாய்க்கு
 உளப் பெருங்காதலின் நீளியவாய் உள* ஓங்கு முந்நீர்
 வளப் பெரு நாடன் மதுகுதனன் என்னும் வல் வினையேன்*
 தளப் பெரு நீள் முறுவல்* செய்ய வாய தட முலையே (59)

‡முலையோ முழு முற்றும் போந்தில* மொய் பூங்குழல் குறிய
 கலையோ அரை இல்லை நாவோ குழறும்* கடல் மண் எல்லாம்
 விலையோ என மிளிரும் கண் இவள் பரமே! பெருமான்
 மலையோ* திருவேங்கடம் என்று கற்கின்ற வாசகமே (60)

வாசகம் செய்வது நம் பரமே* தொல்லை வானவர் தம்
 நாயகன்* நாயகர் எல்லாம் தொழும் அவன்* ஞால முற்றும்
 வேய் அகம் ஆயினும் சோரா வகை* இரண்டே அடியால்
 தாயவன்* ஆய்க் குலமாய் வந்து தோன்றிற்று நம் இறையே (61)

இறையோ இரக்கினும்* ஈங்கோர் பெண்-
 பால்* எனவும் இரங்கா-
 தறையோ! என* நின்றதிரும்
 கருங்கடல்* ஈங்கிவள் தன்
 நிறையோ இனி உன் திருவரு-
 ளால் அன்றிக்* காப்பரிதால்
 முறையோ* அரவணை மேல் பள்ளி
 கொண்ட முகில் வண்ணனே! (62)

வண்ணம் சிவந்துள* வானாடமரும் குளிர் விழிய*
 தண் மென் கமலத் தடம் போல் பொலிந்தன* தாம் இவையோ
 கண்ணன் திருமால் திருமுகம் தன்னொடும் காதல் செய்தேற்கு*
 எண்ணம் புகுந்து* அடியேனொடிக்காலம் இருக்கின்றதே (63)

இருக்கார் மொழியால்* நெறி இழுக்காமை* உலகளந்த
 திருத் தாள் இணை நிலத்தேவர் வணங்குவர்* யாமும் அவா
 ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடும் நொந்து கனி இன்மையின்*
 கருக்காய் கடிப்பவர் போல்* திருநாமச் சொல் கற்றனமே (64)

கற்றுப்பிணை மலர்க் கண்ணின் குலம் வென்று* ஓரோ கருமம்
 உற்றுப் பயின்று செவியொடுசாவி* உலகம் எல்லாம்
 முற்றும் விழுங்கி உமிழ்ந்த பிரானார் திருவடிக் கீழ்*
 உற்றும் உறாதும்* மிளிர்ந்த கண்ணாய் எம்மை உண்கின்றவே! (65)

உண்ணாதுறங்காது* உணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும்*
 எண்ணாய் மிளிரும் இயல்பினவாம்* எரி நீர் வளி வான்
 மண் ஆகிய எம் பெருமான் தனது வைகுந்தம் அன்னாள்*
 கண்ணாய் அருவினையேன்* உயிர் ஆயின காவிகளே (66)

காவியும் நீலமும்* வேலும் கயலும் பலபல வென்று*
 ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு* அசுரர் செற்ற
 மாவியம் புள் வல்ல மாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடம் சேர்*
 தூவியம் பேடை அன்னாள்* கண்கள் ஆய துணைமலரே (67)

மலர்ந்தே ஒழிந்தில* மாலையும் மாலை பொன் வாசிகையும்*
 புலந் தோய் தழைப் பந்தர் தண்டுற நாற்றி* பொரு கடல் சூழ்
 நிலம் தாவிய எம் பெருமான் தனது வைகுந்தம் அன்னாய்!*
 கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு* வன் கொன்றைகள் கார்த்தனவே (68)

கார் ஏற்றிருள் செகில் ஏற்றின் சுடருக்குளைந்து* வெல்வான்
 போர் ஏற்றெதிர்ந்தது புன் தலை மாலை* புவனி எல்லாம்
 நீர் ஏற்றளந்த நெடிய பிரான் அருளா விடுமே*
 வார் ஏற்றிளமுலையாய்* வருந்தேல் உன் வளைத்திறமே (69)

வளை வாய்த் திருச் சக்கரத்து* எங்கள் வானவனார் முடிமேல்*
 தளை வாய் நறுங்கண்ணித்* தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை*
 விளைவான் மிக வந்து நாள் திங்கள் ஆண்டுழி நிற்க* எம்மை
 உளைவான் புகுந்து* இதுவோர் கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே (70)

ஊழிகளாய்* உலகேழும்
 உண்டான் என்றிலம்* பழம் கண்டு
 ஆழி களாம் பழ வண்ணம் என்-
 நேற்கு* அஃதே கொண்டன்னை
 நாழ் இவளோ என்னும் ஞாலம் உண்-
 டான் வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்*
 தோழிகளோ! உரையீர்* எம்மை
 அம்மனை சூழ்கின்றவே (71)

சூழ்கின்ற கங்குல்* சுருங்கா இருளின் கருந் திணிம்பை*

போழ்கின்ற திங்கள் அம் பிள்ளையும் போழ்க* துழாய் மலர்க்கே
தாழ்கின்ற நெஞ்சத்தொரு தமிழாட்டியேன் மாமைக்கின்று*

வாழ்கின்றவாறிதுவோ* வந்து தோன்றிற்று வாலியதே (72)

வால் வெண் நிலவு* உலகாரச் சுரக்கும் வெண் திங்கள் என்னும்*

பால் விண் சுரவி* சுர முதிர் மாலை* பரிதி வட்டம்

போலும் சுடர் அடல் ஆழிப் பிரான் பொழில் ஏழ் அளிக்கும்*

சால்பின் தகைமை கொலாம்* தமிழாட்டி தளர்ந்ததுவே (73)

தளர்ந்தும் முறிந்தும்* வரு திரைப் பாயல்* திரு நெடுங்கண்

வளர்ந்தும் அறிவுற்றும்* வையம் விழுங்கியும்* மால் வரையைக்
கிளர்ந்துமறிதரக் கீண்டெடுத்தான் முடி சூடு துழாய்*

அளைந்துண் சிறு பசுந்தென்றல்* அந்தோ வந்துலாகின்றதே! (74)

உலாகின்ற கெண்டை ஒளி அம்பு* எம் ஆவியை ஊடுருவக்

குலாகின்ற* வெஞ்சிலை வாள் முகத்தீர்* குனி சங்கிடறிப்

புலாகின்ற வேலைப் புணரி அம் பள்ளி அம்மான்* அடியார்

நிலாகின்ற வைகுந்தமோ* வையமோ நும் நிலையிடமே (75)

இடம் போய் விரிந்திவ்வுலகளந்-

தான்* எழிலார் தண் துழாய்*

வடம் போதினையும் மட நெஞ்சமே*

நங்கள் வெள் வளைக்கே

விடம் போல் விரிதல் இது வியப்பே

வியன் தாமரையின்*

தடம் போதொடுங்க* மெல் ஆம்பல்

அலர்விக்கும் வெண் திங்களே (76)

திங்களம் பிள்ளை புலம்பத்* தன் செங்கோல் அரசு பட்ட*

செங்களம் பற்றி நின்றெள்கு புன் மாலை* தென்பால் இலங்கை

வெங்களம் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானார் துழாய் துணையா*

நங்களை மாமை கொள்வான்* வந்து தோன்றி நலிகின்றதே (77)

நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும்*
 வாணன் திண் தோள் துணித்த*
 வலியும் பெருமையும்* யாம் சொல்லும்
 நீர்த்தல்ல* மை வரை போல்
 பொலியும் உருவில் பிரானார்
 புனை பூந் துழாய் மலர்க்கே*
 மெலியும் மட நெஞ்சினார்* தந்து
 போயின வேதனையே! (78)

வேதனை வெண் புரி நூலனை* விண்ணோர் பரவ நின்ற
 நாதனை* ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை* ஞாலம் தத்தும்
 பாதனைப் பாற் கடல் பாம்பணை மேல் பள்ளி கொண்டருளும்*
 சீதனையே தொழுவார்* விண்ணுளாரிலும் சீரியரே (79)

சீர் அரசாண்டு* தன் செங்கோல் சில நாள்* செலீ இக்கழிந்த
 பார் அரசொத்து* மறைந்தது நாயிறு* பார் அளந்த
 பேர் அரசே! எம் விசும்பரசே! எம்மை நீத்து வஞ்சித்த*
 ஓர் அரசே! அருளாய்* இருளாய் வந்துறுகின்றதே (80)

உறுகின்ற கன்மங்கள்* மேலான
 ஓர்ப் பிலராய்* இவளைப்
 பெறுகின்ற தாயர்* மெய் நொந்து
 பெறார்கொல்* துழாய் குழல்வாய்த்
 துறுகின்றிலர் தொல்லை வேங்கடம்
 ஆட்டவும் சூழ்கின்றிலர்*
 இறுகின்றதால் இவள் ஆகம்* மெல்
 ஆவி எரி கொள்ளவே (81)

எரி கொள் செந் நாயிறு* இரண்டுடனே உதயம் மலைவாய்*
 விரிகின்ற வண்ணத்த எம் பெருமான் கண்கள்* மீண்டவற்றுள்
 எரி கொள் செந்தீ வீழ் அசுரைப் போல எம் போலியர்க்கும்*
 விரிவ சொல்லீர் இதுவோ* வைய முற்றும் விளரியதே (82)

விளரிக் குரல் அன்றில்* மென் படை மேகின்ற முன்றில் பெண்ணை*
 முளரிக் குரம்பை இதுவிதுவாக* முகில் வண்ணன் பேர்
 கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும் மெல் ஆவியும் நைவும் எல்லாம்*
 தளரின் கொலோ அறியேன்* உய்யல் ஆவதித் தையலுக்கே! (83)

தையல் நல்லார்கள் குழாங்கள்* குழிய குழவினுள்ளும்*
 ஐய நல்லார்கள்* குழிய விழவினும்* அங்கங்கெல்லாம்
 கைய பொன் ஆழி வெண் சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன் நான்*
 மைய வண்ணா! மணியே* முத்தமே! என்றன் மாணிக்கமே! (84)

மாணிக்கம் கொண்டு* குரங்கெறிவொத்திருளோடு முட்டி*
 ஆணிப்பொன் அன்ன சுடர் படு மாலை* உலகளந்த
 மாணிக்கமே! என் மரகதமே! மற்றொப்பாரை இல்லா*
 ஆணிப் பொன்னே* அடி யேனுடை ஆவி அடைக்கலமே! (85)

அடைக் கலத்தோங்கு* கமலத்தலர் அயன் சென்னி என்னும்*
 முடைக் கலத்தூண்* முன் அரனுக்கு நீக்கியை* ஆழி சங்கம்
 படைக்கலம் ஏந்தியை வெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சி வன் தாம்புகளால்*
 புடைக் கலந்தானை* எம்மானை என் சொல்லிப் புலம்புவனே (86)

புலம்பும் கன குரல்* போழ் வாய அன்றிலும் பூங்கழி பாய்ந்து*
 அலம்பும் கன குரல் சூழ் திரை ஆழியும்* ஆங்கவை நின்
 வலம் புள்ளது நலம் பாடுமிது குற்றமாக* வையம்
 சிலம்பும் படி செய்வதே* திருமால் இத் திருவினையே (87)

திருமால் உருவொக்கும் மேரு* அம் மேருவில் செஞ்சுடரோன்*
 திருமால் திருக்கைத் திருச் சக்கரம் ஒக்கும்* அன்ன கண்டும்
 திருமால் உருவோடவன் சின்னமே பிதற்றா நிற்பதோர்*
 திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு* எங்கே வரும் தீவினையே (88)

தீவினைகட்கரு நஞ்சினை* நல் வினைக்கின்னமுதை*
 பூவினை மேவிய* தேவி மணாளனை* புன்மை எள்காது
 ஆவினை மேய்க்கும் வல் ஆயனை* அன்றுலகீர் அடியால்
 தாவின ஏற்றை எம்மானை* எஞ்ஞான்று தலைப்பெய்வனே (89)

தலைப்பெய்து யான் உன்* திருவடி
 சூடும் தகைமையினால்*
 நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு* நோற்றவிம்
 மாயமும்* மாயம் செவ்வே
 நிலைப் பெய்திலாத நிலைமையும்
 காண்தோறசுரர் குழாம்*
 தொலைப் பெய்த நேமி எந்தாய்* தொல்லை
 ஊழி சுருங்கலதே (90)

சுருங்குறி வெண்ணை* தொடுவுண்ட கள்வனை* வைய முற்றும்
 ஒருங்குற உண்ட* பெரு வயிற்றாளனை* மாவலிமாட்டு
 இருங்குறள் ஆகி இசைய ஓர் மூவடி வேண்டிச் சென்ற*
 பெருங்கிறியானை அல்லால்* அடியேன் நெஞ்சம் பேணலதே (91)

பேணலம் இல்லா அரக்கர்* முந்-
 நீர பெரும் பதிவாய்*
 நீணகர் நீள் எரி வைத்தரு-
 ளாய் என்று* நின்னை விண்ணோர்
 தாள் நிலம் தோய்ந்து தொழுவர் நின்
 மூர்த்தி பல் கூற்றில் ஒன்று*
 காணலும் ஆங்கொல் என்றே* வைகல்
 மாலையும் காலையுமே (92)

காலை வெய்யோற்கு முன் ஓட்டுக்-
 கொடுத்த* கங்குல் குறும்பர்*
 மாலை வெய்யோன் பட* வையகம்
 பாவுவர்* அன்ன கண்டும்
 காலை நல் ஞானத் துறை படிந்-
 தாடிக் கண் போது செய்து*
 மாலை நன்னாவில் கொள்ளார்* நினை-
 யார் அவன் மைப் படியே (93)

மைப் படி மேனியும்* செந்தாமரைக் கண்ணும் வைதிகரே*
 மெய்ப் படியால் உன் திருவடி சூடும் தகைமையினார்*

எப்படி ஊர் ஆமிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும் என்னும்*
அப்படி யானும் சொன்னேன்* அடியேன் மற்று யாதென்பனே (94)

‡யாதானும் ஓர் ஆக்கையில் புக்கு* அங்காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும்*
மூதாவியில் தடுமாறும்* உயிர் முன்னமே* அதனால்
யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை நல் வீடுசெய்யும்*
மாதாவினைப் பிதுவை* திருமாலை வணங்குவனே (95)

வணங்கும் துறைகள்* பல பல
ஆக்கி* மதி விகற்பால்
பிணங்கும் சமயம்* பல பல
ஆக்கி* அவை அவைதோறு
அணங்கும் பல பல ஆக்கி நின்
மூர்த்தி பரப்பி வைத்தாய்*
இணங்கு நின்னோரை இல்லாய்* நின்கண்
வேட்கை எழுவிப்பனே (96)

எழுவதும் மீண்டே* படுவதும் பட்டு* எனை ஊழிகள் போய்க்
கழிவதும் கண்டு கண்டெள்கல் அல்லால்* இமையோர்கள் குழாம்
தொழுவதும் சூழ்வதும் செய் தொல்லை மாலைக் கண்ணாரக் கண்டு*
கழிவதோர் காதல் உற்றார்க்கும்* உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே (97)

துஞ்சா முனிவரும்* அல்லா-
தவரும் தொடர நின்ற*
எஞ்சாப் பிறவி இடர் கடி-
வான்* இமையோர் தமக்கும்
தன் சார்விலாத தனிப் பெரு
மூர்த்தி தன் மாயம் செவ்வே*
நெஞ்சால் நினைப்பரிதால்* வெண்ணெய்
ஊண் என்னும் ஈனச் சொல்லே (98)

‡ஈனச் சொல்லாயினும் ஆக* எறி திரை வையம் முற்றும்*
ஏனத்துருவாய் இடந்த பிரான்* இருங்கற்பகம் சேர்

வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லாயவர்க்கும்*
 ஞானப் பிரானை அல்லால் இல்லை* நான் கண்ட நல்லதுவே (99)

‡நல்லார்* நவில் குருகூர்
 நகரான்* திருமால் திருப்பேர்
 வல்லார்* அடிக் கண்ணி சூடிய*
 மாறன் விண்ணப்பம் செய்த
 சொல்லார் தொடையல் இந் நூறும் வல்-
 லார் அழுந்தார் பிறப்பாம்*
 பொல்லா அருவினை* மாயவன்
 சேற்றள்ளல் பொய்ந் நிலத்தே (100)

॥ நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥